

«Si ens coordinem, podem ser Llombardia»

El conseller Andreu Mas-Colell durant la seua intervenció en la jornada "Cooperar, innovar i créixer".

A Catalunya i el País Valencià viuen més de 12 milions de persones, més del doble que a Holanda, dos milions per sobre de les que habiten Portugal i quatre per sobre dels qui ho fan a Àustria. L'any 2013 hi havia registrades més d'un milió d'empreses, més del 45% de tot l'Estat. Només entre els ports de València i Barcelona durant l'any que ara acaba, es van moure 97,5 milions de tones i es van transportar 1,2 milions de vehicles. El 46,9% de les patents registrades a tot Espanya van nàixer al Principat o al País Valencià. El 70% del sector agroa-

En un món globalitzat, la coordinació i la col·laboració entre territoris és l'eina per reeixir. Catalunya i el País Valencià compten amb unes relacions econòmiques i comercials consolidades que el nou mapa política hauria d'enfortir encara més.

Reportatge de Violeta Tena, amb informació de Nicolas Tomás

limentari espanyol el mouen empreses situades a banda i banda del Sènia.

El Principat i el País Valencià són l'espina dorsal de l'euroregió de l'Arc Mediterrani, l'Euram, i, a pesar de les debilitats conjunturals, continua sent un motor econòmic potent dins la geografia europea. Aquí hi ha el pol petroquímic més important d'Europa (a Tarragona), la fàbrica de Ford en territori europeu que més cotxes treu cada any al mercat (a Almussafes), el sector frutícola més potent de la Mediterrània (les terres de Lleida i tot el País Valencià) i algunes de les firmes farmacèutiques més innovadores d'Europa. A més d'una espessa malla de petites i mitjanes empreses, i també una important xarxa de centres de recerca que treballen en àmbits capdavaners com la investigació de nous materials o l'anàlisi del comportament del cervell.

Enllaçats per l'economia

I hi ha, a més, una estretíssima relació comercial i empresarial entre tots dos territoris. La cosa no és nova: el vigor tèxtil de comarques com l'Alcoià o la Vall d'Albaida no s'explica sense pols industrials com Terrassa, i viceversa; els torroners de Xixona pelegrinaven anualment a Barcelona per vendre els seus productes; avui, els vidres que la multinacional Pilkington fabrica a Sagunt serveixen per acoblar cotxes a Martorell.

Les xifres parlen per elles mateixes: Catalunya és el principal destí dels productes valencians, amb un volum de vendes que l'any 2013 va arribar als 4.027,6 milions d'euros, això és el 30,8% de totes les vendes fetes a Espanya. Per a Catalunya, per la seua banda, el País Valencià representa el segon mercat de destí, només per darrere d'Aragó (circumstància que s'explica per l'existència de la plataforma logística Plaza). El 17,3% de les vendes estatals es van fer al mercat valencià.

La interdependència i la fortalesa, doncs, estan més que consolidades. «Si ens coordinem, podem tenir la influ-

JÚLIA COMPANYY

«EL CONSELL VOL RECUPERAR LES RELACIONS AMB LES REGIONS VEÏNES»

→ ència que té Llombardia a Itàlia”, diu Andreu Mas-Colell, conseller d’Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya.

Precisament amb l’objectiu d’estre- tir relacions econòmiques i compartir experiències l’Institut Ignasi Villalonga, en companyia de l’IVACE (l’Institut Valencià de la Competitivitat Empresarial) i Acció (l’agència catalana per a la competitivitat de l’empresa) va organit- zar entre la setmana passada i l’anterior dues jornades —l’una a València i l’altra a Barcelona— sota el títol “Cooperar, innovar i créixer a l’Euroregió de l’Arc Mediterrani”.

VICENT SOLER

«AQUEST HA DE SER UN CORREDOR D’INNOVACIÓ I COOPERACIÓ»

Trencar el tabú

La participació d’ambdós Governos en aquestes jornades evidencia la supe- ració del tabú català existent durant l’etapa del PP a València. Aleshores, com ara, les relacions tant comercials com econòmiques eren fluides però el llast del recel polític hi pesava. Una estra- tègia, la dels conservadors valencians, que, segons reconeix l’actual conseller d’Hisenda, ha estat un mal negoci per als veïns del sud. “Als valencians, l’anticatalanisme ens ha eixit molt car”, segons Vicent Soler, conseller d’Hisen- da. Ara, segons assegura Júlia Company, directora general d’Indústria de la

Generalitat Valenciana, l’actual admi- nistració ha passat full. “El nou Govern valencià vol recuperar les relacions amb les regions veïnes. Toca recuperar allò que havíem perdut”, diu Company, que també és directora de l’IVACE, un or- ganisme que, assegura, “porta en el seu ADN la cooperació interregional”.

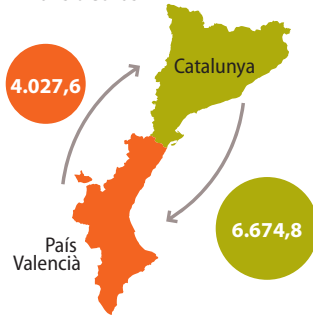
I és que l’evidència de les dades apor- tades al principi d’aquest article esvaeix qualsevol suspicàcia. “En l’Arc Mediterrani hi ha un espai econòmic d’intercanvi molt potent. El bon ambient entre les empreses valencianes i catalanes ha estat predominant sempre. A alguns això els pot semblar una obvietat, però encara hi ha gent que no se’n vol assabentar”, diu José Vicent González, president de la patronal valenciana Cierval. “L’arc medi- terrani -diu- existeix molt abans que s’in- ventara el terme de les megaregions”. En aquest mateix sentit es manifesta Antoni Maria Grau, director general d’Indústria de la Generalitat de Catalunya. “L’Arc Mediterrani és una de les principals grans regions europees no sols des d’un punt de vista econòmic, sinó també soci- al i cultural. Som una regió de referència per la nostra vitalitat, creativitat, empena i optimisme”, assegura Grau.

El pes de Catalunya i el País Valencià

➤ POBLACIÓ 2014

➤ INTERCANVIS COMERCIALS Milions d’euros

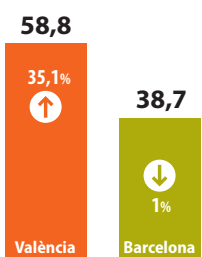
➤ NOMBRE D’EMPRESES 2013

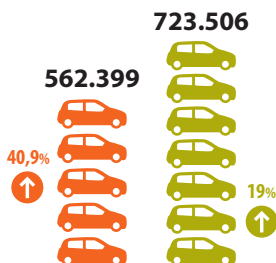
➤ TRANSPORT DE MERCADERIES EN ELS PORTS

De gener a octubre de 2015

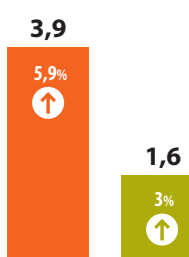
TOTAL (milions de tones)

VEHICLES

CONTENIDORS (milions de TEU)

Font: INE i Autoritats Portuàries de València i Barcelona

Un eix d’innovació

A propòsit d’això, el conseller Soler lamenta que “la política centralista” haja entrebancat la dotació d’infraestructures que, per potencial, hauria correspost a dos territoris amb tantes sinergies. “L’any 1962, el Banc Mundial ja va advertir de la potencialitat del corredor mediterrani però, al marge de l’AP-7, s’ha fet ben poca cosa”, explica, alhora que no s’està de remarcar l’oportunitat que per a l’Arc Mediterrani suposa l’empena del mercat asiàtic i el tràfic comercial entre els ports de la Mediterrània i els d’aquesta altra zona del món. “Estem davant d’una nova geografia del món i hem de saber situar-nos-hi, com ho van fer Amsterdam o Rotterdam quan l’eix predominant era el de l’Atlàntic”. En tot cas, el titular d’Hisenda advoca

D'esquerra a dreta, Joan Sanseloni, gerent del programa d'innovació Acció; Enric Morera, president de les Corts Valencianes; José Vicente González, president de la Cierval; Vicent Soler, conseller d'Hisenda i Eliseu Climent i Pau Caparrós en representació de l'institut Ignasi Villalonga; i M. Àngel Fernández Prada, de la Universitat Politècnica de València.

⊕ UNA TAULA D'INTERCANVI

Les jornades Cooperar, innovar i créixer a l'Euroregió de l'Arc Mediterrani celebrades el passat 19 i 26 de novembre –la primera a València, la segona a Barcelona– han servit perquè empreses de banda i banda del Sénia seguin

al voltant d'una mateixa taula per compartir experiències i coneixements. En total, quasi una quarantena de professionals d'àmbits diversos procedents del món de l'empresa i de la investigació van participar-hi en sengles jornades celebrades a la Ciutat Politècnica de la Innovació de la Universitat Politècnica de València i al Parc Científic de Barcelona.

Les taules van girar al voltant dels següents sectors econòmics: programari i internet, agroalimentació, energia, logística i infraestructures; sector farmacològic i mèdic, nous materials i mobilitat i *smart cities*. Empreses com Carmencita, l'Institut Valencià d'Infertilitat (IVI), el celler Miguel Torres, entitats com l'Autoritat Portuària de València, o centres de recerca com

l'Institut Tecnològic del Jugueter, l'Institut Tecnològic del Tèxtil o el Centre de Visió per Computador hi han participat. La jornada l'havia organitzada l'Institut Ignasi Villalonga, en companyia de l'IVACE (l'Institut Valencià de la Competitivitat Empresarial) i Acció (l'agència catalana per a la competitivitat de l'empresa), així com la xarxa de Centres Tecnològics de Catalunya (Cerca).

per obrir el focus i mirar més enllà de les infraestructures. “Aquest no només ha de ser un corredor d'infraestructures, sinó que també ho ha de ser de la innovació i de la cooperació, per poder fer

front als reptes del segle XXI”, diu.

En aquesta mateixa línia, Lluís Rovira, director del Cerca (Centres de Recerca de Catalunya) subratlla que “compartim un marc de coses i tenim

l'oportunitat de treballar plegats”. “Amb el teixit empresarial de què disposem, estem en disposició de tirar endavant molts reptes de manera conjunta”, afegeix. ●